

El meu avi de Calonge

El meu avi no era ni un folklorista ni un sentimental; era un combatent partidari del més mínim dels conceptes polítics: el cantonalisme, aquell que es fonamenta en les possibilitats reals de subsistència del poble o comunitat on es viu i es treballa i on, generalment, s'és nat. El cantonalisme era una política ciutadana que entenia que cal viure del que es té i produeix que, del que ens faci falta, ja ens entendrem entre veïns. El meu avi era de Calonge, prop de Sant Feliu de Guíxols, Palafrugell i Palamós, entre altres contrades on també el cantonalisme federalista s'havia desenvolupat molt entre 1870 i 1900. En aquestes localitats hi havia un local conegut com "La Fraternitat", on la gent del veïnat anava a discutir i parlar del que es necessitava i del que calia fer. A Calonge el meu avi es guanyava el diner en metàl·lic quotidià fent taps de suro; per a la nutrició familiar tenien la vinya; però quan tenia necessitat de parlar de les coses –era gent bona lectora de llibres, de fullets i, quan arribaven, dels diaris–, o per discutir sobre com estructurar-se per tirar endavant la comunitat veïnal o comarcal, anaven al local de "La Fraternitat" i allí s'esbatussaven fins a reafirmar-se o fins a fer-se una idea nova del que pensaven. Per aquestes idees el meu avi de Calonge fou engarjolat als calabossos del castell de la Bisbal.

Cent cinquanta anys després m'avergonyeixo que s'hagi volgut oblidar respecte de l'autogovern i de les relacions comarcals i/o internacionals que qui figura en cap no és res més que el primer entre els iguals.

Publicat a:

-Cultura 24-10-2014 Pàgina 3

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/787717-el-meu-avi-de-calonge.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss